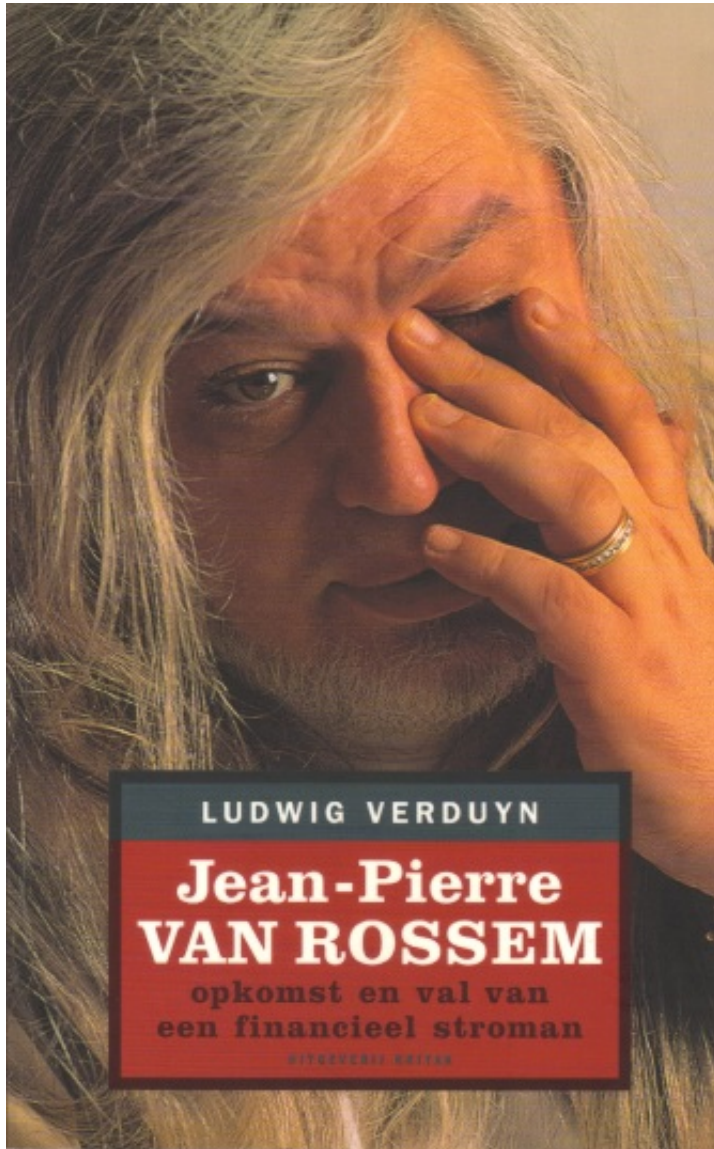

Jean-Pierre Van Rossem en de Panama-route

Date : 4 april 2016

Jean-Pierre Van Rossem was van 1988 tot 1991 actief als oplichter van goedgebouwde vermogende Belgen. Van Rossem slaagde er in de media wijs te maken dat hij de sleutel tot de gouden graal in handen had. Die sleutel luisterde naar de naam Moneytron, een beleggingssysteem dat onfeilbaar was. In feite was Van Rossem een gewone oplichter, zij het een met veel lef. Nochtans wilden nogal wat vermogende mensen een graantje daarvan meepikken. Een beetje onder het Vlaamse motto: "Het moest eens waar zijn!". Maar niemand wilde herkend worden als belegger bij Van Rossem. Een aantal van die mensen gingen schuil achter twee Panamese holdings: **Parcifal** en **Galatsi Royal Investments**. Vooral die laatste naam was voer voor speculatie. Van Rossem wist zelf niet met 100 procent zekerheid wie schuil ging achter die twee holdings. Dat verhinderde hem niet om regelmatig aan *name dropping* te doen. Dat hield weinig risico's in. Niemand kon immers controleren wie de echte eigenaars waren van de Panamese holdings. Een mooi voorbeeld van de anonimiteit van Panamese schermvennootschappen.

[Dit artikel is gebaseerd op het boek “Jean-Pierre Van Rossem. Opkomst en val van een financieel stroman” van Ludwig Verduyn.](#)

Zelf noemde Van Rossem de Panamese holding **Parcifal** als sleutel van zijn oplichtingsschandaal. Parcifal, soms ook Parcifal World Holdings, zou de financiële bunker zijn geweest van een aantal Vlaamse families, waaronder de families Vanden Avenne en Vande Vyvere. Achterliggende bedoeling van Parcifal zou de overname zijn geweest van een Duitse bank, Carl M. Götte Bankhaus in Keulen, om van daaruit de Zwitserse Duménil-Leblé Banque Suisse binnen te halen. Spin in het web was de Libanese zakenman **Roger Tamraz**. Maar van dat hele plan kwam niets in huis. Misschien nog een geluk voor Van Rossem. De bank Duménil-Leblé bleek immers betrokken te zijn in een belangrijk Italiaans witwas schandaal. Van Rossem zelf was in het hele schema niets meer dan een klein radertje.

In de naam Galatsi Royal Investments is dan weer vooral het tweede lid “**Royal**” erg belangrijk. De naam duikt bij Van Rossem voor het eerst op in november 1989. In twee schijven wordt op dat moment een belegging teruggevonden van 10 miljoen dollar op naam van de holding naar Panamees recht Galatsi Royal Business Inc. Van Rossem dekt deze belegging in via een contract van het Amerikaanse bedrijf Prudential Bache Securities. Later zal blijken dat dit contract vervalst is. Van Rossem gebruikte het geld van Galatsi om andere beleggers terug te betalen.

Wie ging schuil achter Galatsi Royal Investments?

In januari 1990 voelt de belegger (of de beleggers) die schuilgaat achter Galatsi blijkbaar nattigheid. Hij regelt als waarborg op zijn belegging de aankoop-optie van vier wagens uit de Van Rossem collectie, drie Ferrari's en één Ford Cobra. Indien de belegging niet wordt terugbetaald, wordt de optie onmiddellijk een feit en worden de wagens eigendom van Galatsi. Wanneer de terugbetaling van het belegde bedrag in de zomer van 1990 uitbleef, liet Galatsi die wagens ook in beslag nemen. Dat gebeurde via een tussenkomst van de Amerikaanse advocaat **Frederique Lukoff**, verbonden aan het prestigieuze Amerikaanse advocatenbureau Oppenheimer, Wolff & Donneley, en later opgevolgd door meester Speyer.

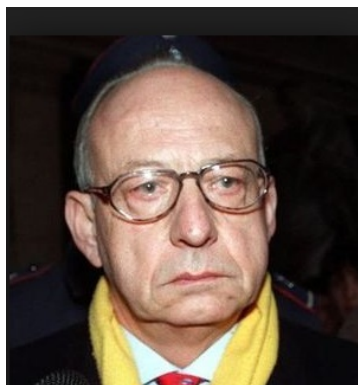
De namen van deze twee advocaten zijn zowat de enige identificatie die op Galatsi kan worden gekleefd. Meester Speyer van zijn kant lost geen woord over zijn opdrachtgevers terwijl van Lukoff enkel kan worden gezegd dat zijn kantoor doorgaans alleen maar financiële dossiers behandelt van zeer belangrijke klanten.

Eind 1991 komt dan toch plots beweging in het dossier. Op 11 december 1991 houdt het Antwerps gerecht een huiszoeking in Ukkel bij de 70-jarige **Fernand Estenne**. Deze industrieel stond jarenlang aan het hoofd van zijn farmaceutisch bedrijf Continental Pharma. In 1984 verkocht hij zijn firma aan de Amerikaanse multinational Monsanto. Continental Pharma stond op dat moment voor een omzet van 2 miljard Belgische frank, 50 miljoen euro, en een personeelsbestand van 570 personen.

Twee goede bekenden van de koninklijke familie duiken op

Waarom het gerecht op bezoek gaat bij Estenne laat zich in eerste instantie raden. De naam van de man is op geen enkel document terug te vinden. Toch blijkt uit een aantal getuigenissen dat Estenne een belangrijk belegger moet zijn bij Van Rossem. Door getuigen wordt hij beschreven als "de man met de Rolls-Royce die wel eens op bezoek kwam bij Van Rossem".

Indien Estenne een belegger is en zijn naam komt op geen enkel document voor, dan moet hij bijna te vereenzelvigen zijn met Galatsi, een anonieme holding die duidelijk wel een belegger is maar waar geen naam bijhoort. Daarbij komt nog dat Galatsi wordt beheerd door de fiduciaire Pragma in het Zwitserse Lausanne. Nu is het zo dat Estenne op dat moment zelf voorzitter was van de Zwitserse machinefabriek Raskin die gevestigd is in de buurt van Lausanne. In de krant De Morgen wordt gesteld dat Estenne voor Pragma blijkbaar geen onbekende is.

Tijdens de huiszoeking bij Estenne vallen de speurders van de ene verbazing in de andere. De man blijkt over de meest diverse politieke contacten te beschikken. Uit teruggevonden documenten blijkt ook een belangrijke relatie te bestaan met het koninklijk paleis. De avond zelf van de bewuste huiszoeking organiseerde Estenne trouwens een merkwaardig privé-diner. Aanwezig daarbij waren de toenmalige voorzitter van de Waalse socialisten **Guy Spitaels** en zijn partijgenoot kamerlid Roger Lallemand.

In diezelfde periode worden een aantal grote beleggers benaderd door tussenpersonen met de mededeling dat de holding Galatsi bereid is de belegde kapitalen terug te betalen, wel op voorwaarde dat het gerechtelijk onderzoek wordt stopgezet. Fernand Estenne reageert onmiddellijk wanneer het bestaan van dit "regelingsvoorstel" in de pers komt. Ik heb daar niets mee te maken, zegt Estenne. En dat kan natuurlijk. Wanneer niemand precies weet wie Galatsi werkelijk is, kan de naam Galatsi zonder veel problemen ten onrechte worden gebruikt.

"Ik vraag u in het belang van de natie het lopende onderzoek naar de zaak Van Rossem stop te zetten. Dit land kan dit niet verdragen."

Eén van de beleggers die in het kader van Galatsi werd benaderd, is **Eric Wittouck**. Deze financier, die in 1989 zijn industrieel complex Tiense Suiker na maanden van intense speculatie op de Brusselse beurs voor 34 miljard frank verkocht aan de Duitse groep Südzucker, onderhoudt via familie vriendschappelijke banden met de Belgische koninklijke familie. Hetzelfde geldt voor de [familie Ullens de Schooten](#), de tweede eigenaarsfamilie van Tiense Suiker. Wittouck van zijn kant is een voormalige wit-Rus die na de Russische revolutie in 1918 zijn land verliet om zich in België te vestigen. Hier bezit de familie uitgestrekte landbouwgronden waarop de boeren van oudsher in opdracht van Wittouck suikerbieten telen bedoeld voor verwerking bij Tiense Suiker. Deze adellijke grootgrondbezitter is ook een fervent aanhanger van de jacht.

Toch klikt het niet tussen Fernand Estenne en Wittouck. Beide heren verdragen elkaars gezelschap niet goed en het komt niet tot een vruchtbaar gesprek.

Diverse bronnen bevestigen ons dat er in het najaar van 1990 een belangrijke anonieme getuigenis wordt afgelegd voor het Antwerps gerecht in de zaak Van Rossem. Nader onderzoek leert ons dat die belangrijke anonieme getuige Eric Wittouck was. Hij legt zijn verklaring af voor substituut Liessens. Wittouck brengt eigenlijk maar één boodschap mee, maar wel een opmerkelijke boodschap: "Ik vraag u in het belang van de natie het lopende onderzoek naar de

zaak Van Rossem stop te zetten. Dit land kan dit niet verdragen." Wat Wittouck precies bedoelde, is niet duidelijk. De man weigerde altijd enige commentaar op deze zaak. Goede bronnen bevestigen ons dat zijn getuigenis desalniettemin in een proces-verbaal werd vervat dat bij het proces werd gevoegd.

Een plausible uitleg voor de verklaring van Wittouck is dat leden van de koninklijke familie betrokken zijn bij de belegging binnen Galatsi. Dat zou ook kloppen met het feit dat Estenne de man achter de schermen van Galatsi is. Ook Estenne is iemand die vertrouwd is met het hof. Deze gedachte moet ook gespeeld hebben bij een aantal speurders in het dossier.

In datzelfde kader noteerden we zelf nog een opmerkelijke gebeurtenis. Op een bepaald ogenblik heeft een benadeelde belegger die over contacten beschikte in de omgeving van de koning, zijn dossier overgemaakt in de hoop dat de toenmalige **koning Boudewijn** de zaak zou behartigen. Maar het resultaat van dat alles was zeer opmerkelijk. De betrokken medewerker die poogde tussen te komen, werd prompt overgeplaatst naar een afgelegen provinciebestuur.